

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a	Ptas
FORA, id.	1 ^a 25	»
EXTRANGER, id.	2 ^a	»

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Plassa Pi Margall, número 2.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

AGNA RIGUAL Y MALLAFRÉ

VIUDA DE FERNANDO GAY

Morí en aquesta vila el dia 26 d'Octubre últim
á la edat de 70 anys

≡ (E. P. D.) ≡

Sos afigits fill Joseph Gay Rigual, filla política Dolors Pons, germà, consogres, nebots y nebotas presents y ausents, y demés parentela, al participar á sos amichs y coneguts tan irreparable com sentida pèrdua, els pregan li dediquin una piadosa recordansa, de lo que 'n rebrán un especial favor.

Vendrell, Novembre de 1907.

F. Ribas Cisco Rabosa

RECA DER

Pren encàrrechs de tota mena del Vendrell á Barcelona, y de Barcelona al Vendrell.

Se reben els encàrrechs:

Al Vendrell: carrer de St. Sebastià (Muralla), 1.

A Barcelona: Rambla de las Flors, 15, porteria; abont hi trobarán cada dia ous frescos.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar á primera hipoteca, de 5000 á 50000 pessetas.

Informará l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, primer.

Música pera piano

Métodos, Sardanas, Pessas d'òpera y sarsuela, Ballables y tota mena de composicions musicals, tant de compositors catalans com castellans y extrangers; la serveixen

Ramón Germans y Nebot, impressors

Última novetat **La Santa Espina**
Sardana de

Joan Martorell

NOU RECA DER DE VENDRELL A BARCELONA

SE REBEN ENCARRECHS:

A Barcelona, á la Rambla de las Flors, número 11, cistelleria; y al carrer Ample, número 6, estoreria.

A Sans, Carretera Real, núm. 25, cotilleria; y al carrer de Riego, núm. 42, cotilleria.

VENDRELL carrer Alt, 15, cantonada al de Garrofas

Els encàrrechs per Sans

seran repartits tots al mitj dia.

Al vol

Avui que se debaten en el Congrés espanyol questions importantíssimes pera els pobles ab certa altesa de mires, á la que no están acostumats els diputats cuners y els conillots de guix de la majoria, resulta, certament, ridicola l'actitut per ells adoptada.

Un dia y altre dia claman, desde 'ls seus periòdics y á cada ocasió que se 'ls presenta, contra l'acció de Catalunya; aprofiten qualsevol incidencia, com are 'l viatge regi, per exemple, pera aixecar les campanes al vol y feros sapiquer que en nostra terra l'esperit general és

monàrquic y conservador, y que no hi ha cap motiu pera que 'l problema catalá pugui enterbolir les transparencies de les aigues somortes del llac placévol de la política actual. Son les granotes de sempre, eutonant el mateix cant avui que en la passada centuria; com elles, treuen el cap á flor d'aigua pera fer sentir el seu monóton raac-raac sense cap finalitat positiva. Al tirarlos hi una pedra dintre páran un moment el cant, moguts per l'instint de conservació; més al poc rato tornen á rependrel segurs de que res els ha de passar que no sigui dins la órbita de lo usual y rutinari.

No se'n adonen que ja són moltes les pedres que se 'ls hi han tirat y que 'l llac ja se 'ls hi enruna; no se'n adonen que hi ha un poble qui se ha emprés la tasca de cegar lo aquell llac pestilent, y que poden trobarse un dia sense l'element que 'ls dona vida. Continuen creient que'n són amos absoluts, no volen donar el bras á torce, se envalentonen y se escuden en l'actual estat de coses, sense veurer que no lothom pot estar conforme en escollar ses desafinades notes ni en viurer en un continuat estancament.

Els ideals progressius que á Catalunya aleman no han arribat en els seus cenacles; avesats á les sonseries de la vida de taups, no la entenen la acció deslliuradora de nostra terra; si al-

gú d'ells, els més avispats, comprenent que la realitat se 'ls imposa, vol insuflar quelcom de la nova doctrina en l'ànima de llurs amics, se veu obligat a deixarho: l'ambient l'ofega y ha d'entonar l'etern y desafiut *raac-raac* impertorbablement, sense esperança, ab la cómica serietat de les granotes.

Justament are ab la discussió de la llei d'Administració local se ha posat en evidència la passivitat d'aquests diputats qui presten més atenció a les minucies personals que a n'aquesta llei qu'és la bofetada més grossa que pugui donarse al sentit comú en el temps actual. Quan totes les corrents de opinió qu'están en activitat en l'Estat espanyol marquen una direcció neta: autònoma; quan Espanya ha arribat a la mínima representació, entre les nacions europees; quan aquest desgraciat Estat ha sofert la més gran desfeta que han presenciats els sigles, y ha merescut els més tristos vaticinis dels prohoms de les grans potències, és quan se 'ls acut als nostres polítics menyspreuar la redemptora acció de tot un poble que, com Catalunya, els ofereix ideals y homes que poden ésser la salvació d'aquest tros d'Europa que se'n diu Iberia.

Mes no 'ls hi parlem en serio als nostres estatistes de *género chico*; no 'ls hi diguem res nou als homes del centre; son fatalistes, aixís ho han trobat y aixís volen deixarho; no senten ànsies renovadores en la llur ànima; ja ho veuen que no poden salvarse y salvarnos per l'esforç llur, emperó no permeten que altres esperits més a la moderna donguin nou impuls a les forces vives del país, y fan el buit quan els homes més distingits de Catalunya els hi espensen seriosament, fonament els ideals que poden cabgirar l'estat anèmic de la nació y transformarla en pleròrica y resistent.

L'activitat que 'ls hi ha portat Catalunya no 'ls mou ni 'ls deixa. Temps enrera en Romero Robledo va esverarse perque milja dotzena de diputats varen portar la veu del poble català y sigueren considerats com a embaixadors. Avui ja no és una embaixada la que hi ha a les Corts, és tota Catalunya la que està enfront del Poder central. Y en aquesta ocasió solemne, en aquests moments tal volta descissius pera l'Estat, la majoria ni escolta ni s'entera; espera la veu del amo pera anar a votar lo que li manin, ab la mateixa inconciència ab que ratxen les granotes en el llac.

FRIS.

Una innovació

Llegint la nova llei electoral, hi trobem una innovació, per Espanya, que deurà tenir-se'n compte en lo successiu per totes las entitats que vulgan pendre part en las eleccions.

Ens referim al article 29, que diu en son primer paràgraf:

«En los distritos donde no resultaren proclamados candidatos en mayor número de los llamados a ser elegidos, la proclamación de candidatos equivale a su elección y les releve de la necesidad de someterse a ella.»

Com se veu, per la transcrita disposició's disposa que sols s'efectuïn eleccions als punts ahont hi hagi mes candidats, ó menos, que puestos s'hajan de cubrir, tan si son de regidors com de diputats; rellevant d'aquesta feina als districtes ahont el número de candidats siga igual al dels puestos vacants.

Res tindriam de dir sobre aquesta disposició, y fins donariem el pésam als interventors d'ofici que sols van a ocupar la mesa guiats pel dinar, sino 'ns trobessim eu un país ahont acostuman a correr parellas l'indiferentisme de uns, la pressió oficial, la falta de costums públics y la... *chanchulle-ria*, que estén sa grapada per tot arreu.

A nostre entendre, 'ls beneficis qu'aquella llei puga portar no alcançarán mes que en eleccions de

regidors a n'aquellas poblacions eminenment petites y allunyades de tota sotragada política y social (sino queden agregadas per la nova llei d'Administració local).

En cambi, creyem que no han de faltar Pericos *cuatregupes* dels de aquí ó dels de allà, anant a la cassa de districtes ahont no hi hagi oposició y demostrar desitjos de ferse proclamar candidat per algun dels medis que la llei dona, no ab l'intent real de sortir elegits, sino ab lo proposit que anima al que's presenta a la postura de una subasta sense ànim de quedársela, però ab la vista fixa al porta monedas del veritable pretendent.

També impossibilita ó fa inefficassos aquesta llei, per mes que a primera vista sembla que no tinga importància, els retraiments que puguin obtar las poblacions ó municipis, tant si son justificats com no, puig no li han de faltar al poder central adictes servils en tots cassos que cubrint los preceptes legals de proclamació se trobaran elegits veraders representants sense la voluntat de sos representats.

Som dels que no creyem que 'ls beneficis d'aquest article sobrepugin als perjudicis.

El temps ho dirá.

M.

Criticoneries

El *criticón* de la broma trista, tan trista com les seves barbes que més que tristes son fúnebres, tètriques com una nit de fosca, se surt de fogó dissapte passat contra nostre setmanari perque diguerem que 'l seu *compinche* Barot havia comparegut al Jutjat a declarar portant sota l'aixella una colecció de Diccionaris y el Códic Penal; y a volta d'anomenarnos, com té per costum pensant sens duple feros agravi, amb el nom de *El Bajo y el Trompón*, (que dit sia entre paréntesis ningú hi troba la punta) enjega un seguit de bestieses dites amb aquella prosa carrinclona y amb aquell castellà d'estar per casa, y diu que nosaltres *lamer y relamer a cierto personaje*, (vol dir el senyor Jutje) y que 'n diem les mil pestes a sus espaldas.

No, home, no: aixó de *lamer y relamer* ja digueu qui ho feya; nosaltres no tenim el per qué ferho, perque com la conciencia no 'ns acusa d'haver comés actes criminosos d'aquells que 'ns puguin fer compareixer com acusats devant dels tribunals, d'aquí que aquests no 'ns espantan, y per lo tant, per feros agradosos, no tenim necessitat de *lamer y relamer* a cap senyor Jutje.

Parlem d'ells am la consideració deguda; y si alguna vegada, fets ocorreguts, han portat nostre ploma a censurar, am més ó menys duresa, disposicions del de nostra vila, ho hem fet am serietat y sense mancament de respecte al funcionari (ell diria *personaje*), nó de la manera desconsiderada y barruera com ho feu *La Comarca*, en un solt donant compte del roba que's cometé temps arrera a casa del senyor Registrador de la Propiedad, en quin escrit, criticant les detencions provisionals ordenades pel senyor de Casaldueiro, (que nosaltres també censurarem) deia, referintse a dites detencions, que no devia obrarse *tan a la lijera, solo a capricho de UN CUALQUIERA*.

Es clar que aixó ho van escriure sense engaltar y fentho com saberen; puig el seu caletre no arriba a capir allà hont acaba 'l respecte y hont comensa la desconsideració y l'agravi.

A bon segur que are no l'escriurien aquell solt tan agraviós. Are potser el *lamerian* y 'l *relamerian* al senyor Jutje, perque les circumstancies no són les mateixes.

* *

Y ja que al comens hem fet esment de que 'l *criticón* vé anomenant de temps al nostre setmanari amb el nom de *El Bajo y el Trompón*, renom mancat de solta y expressió, perque no expressa res ni vol dir res, creyem que aquell no s'agraviará si li batejem el seu periódic, com nosaltres tampoc ens

hem donat may per agraviats am motiu de la bateja del nostre. Noblesa obliga.

Perque és de suposar que ell no tindrà pas cap butlla especial, ni privilegi exclusiu, per rebatejar, com sempre fa amb abús, persones y coses que de naixensa ja tenen llur nom propi, y que tal com ell ho ha fet, ho podem també fer nosaltres aixó de rebatejar. Ey!, ens sembla.

Y que 'l nom am que aném a rebatejar al nostre confrare, será més gràfic y més expressiu que 'l de *El Bajo y el Trompón* que 'ns endossa, que no expressa res y que ni tan sols fa riure. En cambi, el que nosaltres li aném a imposar, si que 'n será de expressiu, perque 'l nom farà la cosa.

Aquí 'l tenen: *La Cloaca de la calle Alta*.

Y are, les proves com *La Comarca de Vendrell* ve a ésser una claveguera colectora de tota mena d'aigues.

Deixant de banda el que un dia inserti articles ensalsant a n'en Lerroux y un altre combatentlo; en que avuy reproduheixi articles de la premsa anti-catalana combatent a Catalunya y demá n'inserti d'altres ensalsantla y glorificantla, etc., etc., aném a consignar alguns arreplechs locals.

Vé un dia a nostra vila, pera posesionarse del càrrech, el nou senyor Rector de la parròquia, y escriu una ressenya laudatoria y 'ns diu que «el acto fué lucidísimo, una verdadera é imponente manifestación de los fieles de Vendrell» y parla de «la fama y probidad y celo apostólico» del nou senyor Rector.

Tot aixó está molt bé; pero en el mateix número, a la plana del costat, inserta uns versos en quins se burla d'una funció religiosa y parla de «faldillas amunt y calsas avall», referintse als concurrents a la mateixa.

La ressenya de la presa de possessió, fa fragancia d'incens, com surtida de la sagristia; els versos desprenen emanacions ben diferents. Dugues aigues que per diferent conducte, en un mateix dia, se fusionen corrent confoses per la mateixa *Cloaca*.

Ve la festa major, y al ferne la ressenya, se burla de tot, de les festes profanes y de les religioses, dient d'aquestes que 'ls divins oficis «resultaron dinos, (aixís, en bastardilla) y que la professó, no siguié tal sino un conato, y que 'ls carrers de nostra vila «parecian un desierto!»

Doncs, bé: en la mateixa plana, a la columna del costat, diu: «Por la tarde, a la hora fijada, salió del templo la tradicional procesión de Santa Ana, precediendo las comparsas de bailes «Diablos» y «Xiquets de Valls» que estos días han venido esparciendo la animación con grande regocijo de grandes y pequeños — Como pocas veces, de muchos años ha, fué numeroso el acompañamiento del pendón principal, formándolo el elemento joven y distinguido de la población...»

Comparis lo transcrit, y busquis la serietat de la informació periodística.

Aquí tenen dugues aigues ben distintes: clares les unes, conduides pel rec del sentit comú; tórboles les altres, eixides d'una bassa d'aigues corrompudes per la mala fé y la rancunia.

Y totes dugues aigues corren y's barregen en la mateixa *Cloaca* colectora.

Y d'exemples com els exposats, se n'hi trobarien molts en *La Comarca*, que com careix de ideals y sentit comú y fins de redacció, tenen d'omplir les seves planes com poden, acudint a llibres, revistes y periódics, y acullint tot lo demés que hi porten sense investigar la tendència dels originals. No hi vol dir res que aquests se peguin bofetades y posin en ridícul al periódic; la qüestió és omplirlo.

Y are, despacionadament, diguin,—com en Barot en el número del dissapte passat—«con la frente muy alta y tranquila la conciencia, con la señal de la cruz» (*cruz* en minúscula), y veritat que a *La Comarca de Vendrell* li va d'alló més bé 'l sobrenom de *La Cloaca de la calle Alta*?

PACO MANDRIA.

Don Juan Tenorio

Parlemne una mica del famós drama den Zorrilla, d'aquesta producció teatral que ha de representar-se cada any, per obligació, o per tradició, com vulguin, en las festivitats de Totsant y dels Morts, en els teatres hont hi actua companyia de declamació, ja sia d'actors professionals, ja's compoinga de simples aficionats. *Don Juan Tenorio*, en aquests dias, es imprescindible anarlo á veure, ajuda á fer la digestió de las castanyas.

¿Cóm se va escriure *Don Juan Tenorio*? Donhs es el cas que una vegada un empresari de teatre tenia anunciada l'estrena d'una obra de gran espectacle, però per fas ó per nefas el dia senyalat la cosa no estava á punt per ferho; allavoras, per sortir del compromís, encarregá á l'esmentat poeta escrivis un drama, comedia ó lo que surtis, pera poder comensar la temporada, y com en Zorrilla en aixó de fer versos hi tenia la mà trencada, vetaqui que en molt poch dias va escriure *primera y segunda parte del drama religioso-fantástico, etc.* D. Juan Tenorio, que va tenir un éxit bastant duplós.

L'obra va quedar enterrada durant alguns anys, fins que á un empresari se li va ocorrer reproduir-la per Totsants y dia dels Morts, per alló d'esser drama *religioso-fantástico*, va semblarli bé al públich la novetat y, ja ho veuben, cada any en tals diadas nostre *Don Juan* se passeja pels escenaris fent la mar de desgracias, burlant á la justicia, trepitjant bonras y assaltant convents per robar novícias, deixant plors arreu, desafiant als mort y convidant-los á sopar, fins que després de tantas trapacerias mor d'un sablasso, á la porta de casa seva, propinat pel Capitá Centellas. *Justo castigo á su perversidad.* Y com á nostre héroe li dol anar á cremar á las calderas den Pere Botero, s'apela al Suprem celestial defensat per Donya Inés de Ulloa, qui vestint las blancas tocas de l'ordre de Calatrava, se li apareix per entre un grupo de rosers, pintats, y li fa sapiguer que

«un punto de contrición
da á una alma la salvación»;

y fet aquest punt, callan els cants funeraris, deixan las campanas de brandar á morts, y concedit l'indult, vé la mutació, y entre llums de bengala y ramatjes de flors de paper, *Don Juan y Doña Inés* se'n puján á las bambolinas, mentres el teló de boca vá baixant pausadament.

Y cada any lo mateix: surt el *Tenorio* á fer desgracias, el públich acut á veurel, els empresaris se fregan las mans de gust al veure'l teatre plé, y l'propietari de l'afortunada obra se las frega ab més gust encare al embutxacarse ls drets de propietat, que fins á la data present se fan pujar á més de 50.000 duros, quan á n'ell la compra del manuscrit no n'hi costá més que 600.

Y en acabat ha succehit lo que passa ab las novelas per entregas, que després del final, y un cop han mort tots els personatges, surt: *Veinte años después*, y per aixó dos escriptors catalans, no volguent esser menos que'l poeta castellá, escrigueren *El Nuevo Tenorio*.

Ens consta que en Bartrina y l'Arús, s'ho varen pendre més en broma que'n serio el fer aixó de la *tercera parte del Tenorio*, pero ls públichs s'ho han anat prenent en serio, y vetaqui que hi ha persona que si no pot pahir las castanyas ab els 14 actes de *Tenorios* en que las rumbosas empresas li proporcionan com á digestió, no está contenta y li sembla que no ha celebrat prou bé'l Totsants y que ls difunts potser fins se'n agraviarian.

¿Quina deu esser la causa d'aquesta derie per veure'l *Tenorio* que's nota á Catalunya més que'n cap altra regió, y sobre tot á Barcelona? No ho sabem; però sí que sabem que un any, tres ó quatre endarrera, al teatre Romea sol, d'aquella ciutat, se donaren més representacions de la esmentada obra que en tots els teatres de Madrid plegats.

Y aixó que'l Romea porta l'aditament de *Catalá*.
UN CÒMICH RETIRAT.

CRONICA

Dijous l'Ajuntament no va poguer celebrar sessió de primera convocatoria. La de segona se celebrará avuy á l'hora de costum.

Bonica y popular va resultar la petita festa celebrada ahir al matí, organizada per l'Ajuntament ab la cooperació de totas las Societats y entitats de nostra vila, á benefici dels damnificats per las inundacions.

Sortí á recorre la població la cavalcada, composta, á més de la carrossa del Ajuntament, d'un bonich carro representant una barca *tripulada* per jovenets estudiant, la Societat coral «La Lira» y la secció d'homes de l'«Orfeo Vendrellench» ab llurs senyeras, que cantaren algunas composicions, y un bell estol de bonicas nenas, capsonadas ab la escayenta mantellina blanca, y acompanyada quiscuna d'un jove, quinas parellas anavan postulant.

Finida la capta de la cavalcada, se ballaren sardanas á la plassa de Pi y Margall, dintre un clós arreglat expofés, veyentse devant del catafalch de la orquesta, una taula rublerta de ramells de flors, que eran venuts per elegants senyorelas, venint obligats els balladors á adquirir de dits ramells.

Las balladas de sardanas fou una bona y productiva pensada, molt agradosa per tothom, tant pels aficionats á puntejarlas, que foren en gran nombre, com pel nombrós públich que acudí á presenciarias.

«La Lira», avans de comensarlas, cantá per primera vegada, una bonica sardana titulada *Primavera* del compositor J. Serra, que agradá molt y meresqué els aplaudiments del públich.

La cantitat recaudada en els dos actes fou la de 600 pessetas, cantitat que superá als càlculs que se havian fet per anticipat.

Demaneu la Legia Hastor.

L'Ajuntament y la Comissió organitzadora de la Cavalcada que ahir recorregué ls carrers d'aquesta vila pera postular á favor dels damnificats per las inundacions ens pregan que donguem las més expresivas gracias á las entitats y particulars que han contribuhit al brillant éxit de la festa y molt especialment á las senyorelas encarregadas de la postulació y de la venda de rams.

L'acte del enterro de la mare de nostre benvolgut company en Joseph Gay, verificat el diumenge al matí, de quina sobtada mort donarem compte en nostre últim número, fou lo que se'n diu una veritable manifestació de dol y de simpatia en vers nostre bon amich, puig dit acte se vegé concurrendisim en extrem com pocas vegadas se veu en nostra vila.

Nostre amich, profundament regonegut á las nombrosas personas de aquesta vila y de fora, que han sigut també moltas, que s'han associat al seu dol, ens prega donem en son nom las més grans mercés á tots per las carinyosas expressions de simpatia y de condol que se li han endressat ab motiu de la mort de la seva benvolguda mare.

Demaneu la Legia Hastor.

Dilluns estigué en nostra vila una comissió de quefes y oficials d'Estat Major d'Enginyers del exercit, quins prengueren notas y apuntacions de la estació del ferro-carril, andens, linias, desvíos d'agullas y de tot lo demás comprés dintre'l perímetre que ocupa la Companyia del ferro-carril.

Segons noticias aquets treballs venen verificant-se en moltas de las estacions de la linia.

Després d'haver assistit al Congrés de Diputacions provincials celebrat á Sevilla, formant part de la representació de la de Tarragona, ha retornat á aquesta vila el diputat provincial del districte nostre amich Emili Folch.

Demaneu la Legia Hastor.

Ahir moriren duas personas forsa conegudas y apreciadas en nostra vila: l'una, el procurador Joan Nin y Soler, que de temps venia sofrint greu malaltia, y l'altre, l'entesa llevadora Antonia Armengol y Vidal, viuda de Isidro Fontana.

A las apreciables familias d'un y altre enviem la expressió de nostre condol.

La important casa editorial de música de Barcelona «Musical Emporium», ha publicat, per piano, la bella y popular sardana *La Santa Espina*, del mestre Morera; quina se troba de venda en aquesta vila en la impremta de nostre setmanari.

Dintre poch seguirá la publicació de *Montanyenca y La nit del Amor*.

Demaneu la Legia Hastor.

Per se plana voluntat, en Ramon Rigualt y Solé ha deixat de formar part de la Agencia recaudadora de contribucions d'aquesta vila y son partit, de quina n'era dependent desde que la mateixa vé á càrrech del senyor Fontana.

Demaneu la Legia Hastor.

Nou itinerari de trens.

Desde ahir, dia 1 del corrent Novembre, l'horari dels trens que passen per la estació de aquesta vila, ha quedat modificats en la forma següent:

Sortidas de Barcelona.—A las 5'08, correu, arriba a nostra vila á las 7'41; á las 9, directe del Passeig de Gracia á Molins de Rey, arriba á las 11'30; á las 12'35, directe del Passeig de Gracia á Martorell, arriba á las 14'56; y á las 17'47, directe també del Passeig de Gracia á Martorell, y arriba á las 20'09.

Sortidas cap á Barcelona.—A las 5'30, directe de Molins de Rey al Passeig de Gracia, arribant á Barcelona á las 8'08; á las 6'21, correu, arriba á Barcelona á las 9'34; á las 10'43, correu, arriba á Barcelona á las 13'15; á las 15'44, directe á Molins de Rey al Passeig de Gracia, arriba á Barcelona á las 18'10; y á las 19'13, que arriba á Barcelona á las 22.

Las principals modificacions son: la supressió del tren procedent de Barcelona que arribava á nostra vila á las 18'51, y l'que hi anava, que surtia á las 12'53.

També alguns dels trens que feyan el trajecte directe del Passeig de Gracia á Molins de Rey, el fan are fins á Martorell.

Demaneu la Legia Hastor.

Recaudació de contribucions.

La recaudació de contribucions del actual trimestre en els pobles d'aquest partit, se farà en els llocs de costum els dias que s'expressan á continuació:

Pobla de Montornés.	1 y 2.
Riera.	3 y 4.
Altafulla.	5 y 6.
Torredembarra.	7 y 8.
Salomó.	9 y 10.
Nou.	11.
Vespella.	13 y 14.
Roda de Bará.	15 y 16.
Creixell.	17 y 18.
Bonastre.	19 y 20.
Cunit.	1.
Ayguamurcia.	3 al 5.
Masllorens.	6 y 7.
Puigtiñós.	8 y 9.
Bisbal del Penadés.	10 y 11.
Montmell.	12 y 13.
Sant Vicens de Calders.	14.
Sant Jaume Domenys.	2 y 3.
Calafell.	4 y 5.
Arbós.	6 al 8.
Bellvey.	9 y 10.
Albinyana.	11 y 12.
Llorens.	13 y 14.
Banyeras.	15 y 16.
Santa Oliva.	17 y 18.
Vendrell.	19 al 22.

Els recaudadors son Ramón Fontana Esteve, Joan Fontana Gasull, Francisco Mañé Sonet, Joseph Olivé Solé y Ramón Borrás Segú.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 26 al 1 inclusius del mes de Novembre 76'70 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde'l dia 26 al 1 del corrent mes.

Naiements.—Un nen fill de Joan Tous y de María Urgell; una nena filla de Gil Vidal y de María Miranda, y un nen fill de Alfons Miret y de María Marcé.

Defunciones.—Agná Rigual Mallafré, de 70 anys; María Angela Gay Gimenez, de 74 anys, Joan Santó Ivern, de 6 anys; Antonia Armengol Vidal de 67 anys, y Joan Nin Soler, de 62 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

ANUNCIS

MAQUINAS DE CUSIR Y DE FER MITJA

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe

marca y sistema

Salvador Torras

Mecànich establert desde l'any 1882

Singer, Wertheim, Pfaff, Nauman y demás sistemas

per a tota industria, desde 8 duros

PAGADERS EN TRES PLASSOS, DE MES A MES CADA UN

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA dels modelos mes moderns

Desde 30 duros — Venda a plassos y sens fiador

Aquesta casa proporciona treball a sos clients. — El propi senyor Torras passa per aquesta vila del 15 al 16 de cada mes. — Per los recados urgents dirigir-se als recaders de aquesta vila a Barcelona.

Dirigir-se: Carrer dels Banys Nous, número 16.—BARCELONA

Pera encàrrechs, dirigir-se a Calas Camadas, botiga de Novetats pera senyora, ahont s'hi trobarà dipòsit d'aquesta casa

J. Espinás S. en C.

Fàbrica de abonos Químich-Orgánichs. Rambla del Centre, 37.

BARCELONA

GUANO ESPINAS Químich-Orgánich

Composició especial y única aplicable a tots els cultius

Premiat ab medalla d'or en 1901. — Institut Agricol Català de Sant Isidro

Abonos orgánichs de tota classe
alta graduaci 6

Fosfat de calcs soluble, especial
pera la alimentació dels animals.

Superfosfats, Sulfat de
Amoniach, Nitrats, etc.

Productes anticriptogámichs

De venda en totes parts

Se envian catàlechs gratis als senyors que ho sollicitin.

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Pere Simó Romeu

Cirurjiá-Dentista

Extracció de caixals y arrels sens dolor

Curació de las enfermetats de la boca, empastes y orificacions. Colocació de dens y dentaduras postissas montadas al or, platino, cauchú etc. a preus sumament baratos.

Carrer de la Baixada, número 9

Antigua casa "La Sardanyesa"

de PAU MILA

Carrer Alt cantonada a la Plassa Vella

Temporada d'hivern Se avisa al públich que s'ha rebut en aquesta casa els articles d'hivern: Géneros de punt de totes classes; Llanas novetats tipo inglés; Panyets de cotó fantasia; Franelas de llana y cotó estampadas y llisas; Alconxats; Camiseria, Perfumeria, Corbateria, Merceria y molts altres articles,

Gran assortit de tapabocas y flassadas de llana y de cotó
Se venen màquines de cusir, noves y usadas

Màquines de cusir PFAFF

las mellors pera familias, costureras, sastres, sabatés, etc.

Las màquines Pfaff estan proveidas de las melloras més recents.

Demaneu catàlechs ilustrats

Dipòsit de las màquines pera cusir "PFAFF" en la casa

Tomás Junyent

Corribia, núm. 29, BARCELONA

Aigua XALA

miner-medicinal. Analisada, autorisada y garantida

La més rica, Natural, ALCALINA, BICARBONATADA, SODICA, TERMAL, apropiada pera las afeccions del fetje, melsa, ventrell, diabetes reumatisme y paràlisis.

SUPERIOR AIGUA DE TAULA

Demanis a farmacias y punts de venda d'Aigues minerals.

Representant: Ramón Vallés. Carrer de Santa Agna, 34, VENDRELL